

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Artikel 1, stk. 1, i Kommissionens afgørelse af 5. september 2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF⁽¹⁾ (C(2013) 5666, 2013/448/EU, EUT L 240, s. 27) annulleres, for så vidt som den afviser optagelsen af de anlæg, der er anført i bilag I, punkt A) og D), med anlægsidentifikatorerne DE000000000001320 og DE-new-14220-0045, på listen over anlæg, som Tyskland har fremsendt til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, og de tilsvarende foreløbige samlede årlige emissionskvoter, der tildeles gratis til disse anlæg.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

— Den anfægtede afgørelse tilsidesætter, i det omfang den anfægtes af sagsøgeren, direktiv 2003/87/EF og afgørelse 2011/278/EU⁽²⁾. Derudover er afgørelsen ikke forenelig med proportionalitetsprincippet og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Den er heller ikke begrundet på behørig måde.

— For så vidt som afvisningen af den gratis tildeling af certifikater til sagsøgerens anlæg er støttet på, at der af Tyskland blev ydet dem en yderligere foreløbig tildeling af gratis certifikater som godtgørelse for en urimelig byrde, gør sagsøgeren gældende, at afgørelse 2011/278 i modsætning til Kommissionens opfattelse ikke er til hinder for denne tildeling. Der kræves i hvert fald en særlig tildeling til tilfælde med urimelige byrder med henblik på udligningen af urimelige belastninger som følge af emissionshandelen i henhold til Den Europæiske Unions charters garantier, navnlig de grundlæggende rettigheder om friheden til at oprette og drive egen virksomhed og ejendomsretten samt proportionalitetsprincippet.

— For så vidt som afvisningen af den gratis tildeling af certifikater til sagsøgerens anlæg er støttet på, at der af Tyskland blev ydet dem en yderligere foreløbig tildeling af gratis certifikater til produktionen af zinkkoncentrat i sagsøgerens højovne på grundlag af en procesemissionsdelinstallation, gør sagsøgeren gældende, at den anfægtede afgørelse er uforenelig med afgørelse 2011/278, samt at afgørelsen er selvmodsigende og utilstrækkeligt begrundet.

— Endelig gør sagsøgeren gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af kravene til en rimelig forvaltningspraksis i henhold til artikel 41 i Den Europæiske Unions charter for grundlæggende rettigheder. Der er ikke forud for afgørelsen givet sagsøgeren lejlighed til at afgive en stillingtagen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32).

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27.4.2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (meddelt under nummer K(2011) 2772) (EUT L 130, s. 1).

Sag anlagt den 29. november 2013 — Raffinerie Heide mod Kommissionen

(Sag T-631/13)

(2014/C 31/28)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Raffinerie Heide GmbH (Hemmingstedt, Tyskland) (ved advokat U. Karpenstein)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens afgørelse af 5. september 2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratistildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF⁽¹⁾ (2013/448/EU, EUT L 240, s. 27) annulleres, for så vidt som artikel 1, stk. 1, sammenholdt med bilag I, punkt A), har afvist optagelsen af sagsøgeren på listen efter artikel 11 i direktiv 2003/87/EF og de foreløbige samlede årlige emissionskvoter, der skal tildeles sagsøgerens anlæg gratis under identifikatoren DE00000000000010.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1) Første anbringende om at der ikke er blevet gjort brug af skønsbeføjelsen

— Sagsøgeren har i denne forbindelse bl.a. gjort gældende, at EU-systemet for handelen med drivhusgasemissionskvoter for den tredje handelsperiode (2013-2020) ikke udelukker tildelinger i særlige tilfælde med urimelige byrder og ikke fratager Kommissionen forpligtelsen til, når den træffer afgørelse, at tage hensyn til virksomhedernes grundlæggende rettigheder og proportionalitetsprincippet. Dette har Kommissionen overset og den har dermed underkendt det skøn, der er givet den ved EU-retten.

2) Andet anbringende om en tilsidesættelse af sagsøgerens grundlæggende rettigheder

— Sagsøgeren har på dette sted anført, at den kompetente nationale myndigheds afslag på den ansøgte tildelmængde tilsidesætter sagsøgerens grundlæggende rettigheder i henhold til artikel 17 og artikel 16 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt proportionalitetsprincippet. Den omstændighed, at sagsøgeren er blevet tildelt for få kvoter, fører i sagsøgerens tilfælde til en åbenbart uforholdsmæssig byrde, der ikke tilsigtes med direktiv 2003/87/EF. Det forhold, at virksomheder som sagsøgerens bringes i en situation, der truer deres eksistens, er hverken egnet, nødvendigt eller hensigtsmæssigt til at opfylde de formål, der er forankret i direktivet.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32).

Sag anlagt den 29. november 2013 — Arctic Paper Mochenwangen mod Kommissionen

(Sag T-634/13)

(2014/C 31/29)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Arctic Paper Mochenwangen GmbH (Wolpertswende, Tyskland) (ved advokat S. Kobes)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Artikel 1, stk. 1, i Kommissionens afgørelse 2013/448/EU af 5. september 2013 om nationale gennemførelsesforanstaltninger vedrørende foreløbig gratis tildeling af drivhusgasemissionskvoter i overensstemmelse med artikel 11, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (¹) (C(2013) 5666, EUT L 240, s. 27) annulleres, for så vidt som den afviser optagelsen af de anlæg, der er anført i bilag I, punkt A, med anlægsidentifikator DE000000000000563, på listen over anlæg, som Tyskland har fremsendt til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, i direktiv 2003/87/EF, der er omfattet af direktiv 2003/87/EF, og de tilsvarende foreløbige samlede årlige emissionskvoter, der tildeles gratis til disse anlæg.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren i det væsentlige anført følgende anbringender.

— Afgørelsen tilsidesætter, i det omfang den anfægtes af sagsøgeren, direktiv 2003/87/EF og afgørelse 2011/278/EU (²). Derudover er afgørelsen ikke forenelig med proportionalitetsprincippet og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

— Den anfægtede afgørelse 2011/278/EU er ikke til hinder for en yderligere foreløbig tildeling af gratis kvoter som kompensation i et tilfælde af en urimelig byrde (»Härtefall«).. De garantier, som følger af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — navnlig de grundlæggende rettigheder, der består i friheden til at oprette og drive egen virksomhed og ejendomsretten, samt proportionalitetsprincippet — kræver under alle omstændigheder en særlig tildeling i tilfælde af urimelige byrder som kompensation for urimelige byrder på grund af emissionshandelsordningen.

— Endelig gør sagsøgeren gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af kravene til en rimelig forvaltningspraksis i henhold til artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Der er ikke forud for afgørelsen givet sagsøgeren lejlighed til at afgive en stillingtagen.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32)

(²) Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27.4.2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratis tildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (meddelt under nummer K(2011) 2772) (EUT L 130, s. 1).